

Kaimadalthas nedstigning

Burzum

Eikeendlik; tryllestaven.
Trollmann med nøkkel og maske,
Naken og hvit, ned I graven,
Kun kledd I ver verdens aske.

Langs vegger; lange, spisse spyd.
Pe benkene brynjer av stel.
Han lister seg inn uten lyd,
Pe bakken ser aske fra bel.

Jeg reiser til m rkets dyp der alt er dødt.

Inn I haugens m rke rike,
Der sitter de stille døde.
Me ikke for frykten vike,
Men reise til verdens  de.

Taket tekket med store skjold,
Hjelmer, belter, kniver og sverd;
Over steinhallens brune mold
En skapning, en kvinnes gjenferd!

Jeg reiser til m rkets dyp der alt er dødt.

Seidmannens ham I treet ute,
Henger, sitt hode den luter.
Kuen bl r, hører den tute,
Seidmann l ser sine knuter.

Seidmannen henter de gaver
Som de bleke døde gir ham,
Fra gamle, m rke steingraver
Han finner det vakreste fram.

Jeg reiser til Kelio.
Jeg reiser til m rkets dyp der alt er dødt.

Belte og brynje, kaker og kl r,
Hjelmer og himmelske vepen,
Runer og vers, tørkede bør,
Døren til graven er epen!

Fra alver, vepnene smidde,
Til lyse gjenfødte døde,
Dem som mot ulvene stridde
I verden som nu er  de.

Jeg reiser til Kelio.
Jeg reiser til m rkets dyp der alt er dødt.